

חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א—1981 *

פרק א': המרשם הפלילי

1. (א) המשטרה תנהל מרשם פלילי ובו פרטי רישום לענין כל אדם שניתנה לגביו הרשעה או החלטה אחרת כאמור בסעיף 2.
(ב) פרטי הרישום יימסרו למשטרה מאת מי שנקבע לכך ובדרך שנקבעה לכך בתקנות.
(ג) אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מסמכות המשטרה לנהל רישומים אחרים הדרושים לה לצרכיה.
2. ואלה פרטי הרישום:
- (1) הרשעות וענשים של בית משפט או בית דין בפלילים (להלן — בית משפט) בשל פשעים ועוונות (להלן — עבירות);
  - (2) צווי מבחן, צווים בדבר התחייבות להימנע מעבירה — למעט צווים נגד מתלונן — וצווי שירות לתועלת הציבור, אף אם ניתנו ללא הרשעה, והכל עקב עבירה;
  - (3) קביעת בית משפט באישום בעבירה כי הנאשם אינו מסוגל לעמוד בדיון או אינו בר-עונשין מחמת היותו חולה נפש או לקוי בכשרו השכלי;
  - (4) קביעה לפי סעיף 24 וצו לפי סעיף 26 לחוק הנוער (שפיטה), ענישה ודרכי טיפול), התשל"א—1971¹;
  - (5) הרשעות וענשים בבית דין למשמעת שהוקם לפי פקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א—1971², למעט הרשעות וענשים בשל עבירות משמעת ששר הפנים, בהתייעצות עם שר המשפטים, קבע בתקנות;
  - (6) שינוי שנעשה בפרט רישום מכוח חנינה או מכוח סמכות אחרת על פי דין;
  - (7) החלטת גשיא המדינה לפי סעיף 18.

פרק ב': מטירת מידע

3. המרשם יהיה חסוי ולא יימסר מידע ממנו אלא לפי חוק זה.
4. (א) המרשם יהיה פתוח לפני הגופים המפורטים להלן והם יהיו רשאים להעביר ביניהם מידע מן המרשם, הכל במידה שהדבר דרוש למילוי תפקידיהם:
- (1) המשטרה, בהתאם לפקודות קבע;
  - (2) שירות הבטחון הכללי, לפי כללים שיקבע ראש שירות הבטחון הכללי;
  - (3) המשטרה הצבאית, לפי כללים שיקבע קצין המשטרה הצבאית הראשי;
  - (4) מחלקת בטחון שדה של צבא-הגנה לישראל לצורך ביצוע חקירות בטחוניות, לפי כללים שיקבע ראש מחלקת בטחון שדה.

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו באייר התשמ"א (19 במאי 1981); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1514, התשמ"א, עמ' 218.

1 ס"ח התשל"א, עמ' 134.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390.

(ב) כללים לפי סעיף קטן (א) טעונים אישור היועץ המשפטי לממשלה וועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ואינם טעונים פרסום ברשומות.

5. (א) המשטרה תמסור מידע מן המרשם לרשויות ולבעלי תפקידים המפורטים בתוספת הראשונה.

(ב) שירות הבטחון הכללי רשאי למסור מידע לגופים המפורטים בתוספת הראשונה.

(ג) המשטרה הצבאית רשאית למסור מידע לגופים המפורטים בפרטים (יב), (יז), (יז), (יט) ו-(כ) שבתוספת הראשונה.

(ד) מחלקת בטחון שדה של צבא-הגנה לישראל רשאית למסור מידע לגופים המפורטים בפרט (כו) שבתוספת הראשונה.

(ה) מסירת המידע תהיה לפי דרישת הגופים הזכאים לקבלו ולצורך מילוי תפקידיהם, ולפי כללים שיקבע שר המשפטים בהתייעצות עם השר הממונה על הגוף הנדון ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

6. מי שהוסמך על פי חיקוק לתת, לחדש או לבטל רשיון, היתר, זכות עיסוק או זכות אחרת (להלן — זכות), ולשם כך הוא רשאי על פי אותו חיקוק להביא בחשבון את עברו הפלילי של מבקש הזכות, של בעל הזכות או של אדם אחר הנוגע בדבר, תמסור לו המשטרה מידע מן המרשם על כל אחד מאלה אם הוא הסכים לכך.

7. נקבעה בחיקוק פסלות לכהונה ציבורית בשל עבר פלילי, תמסור המשטרה מידע מן המרשם על מי שממלא או גועד למלא אותה כהונה אם היועץ המשפטי לממשלה אישר זאת, לאחר שראה שיש למבקש ענין מוצדק לקבל את המידע.

8. (א) המשטרה תמסור לגוף ציבורי מידע מן המרשם על עבירות המפורטות בתוספת השניה, לצורך השתתפותו של אדם במכרז מטעם הגוף, אם אותו אדם הסכים לכך; לענין זה, "גוף ציבורי" — המדינה, רשות מקומית או תאגיד שהוקם על פי דין וחלה עליו חובת מכרז.

(ב) מסירת המידע לפי סעיף זה תהיה, לענין המדינה — לחשב הכללי או לחשב של המשרד הממשלתי הנוגע בדבר; לענין רשות מקומית — לראש הרשות; ולענין תאגיד — ליושב ראש שלו; כל אחד מאלה רשאי להסמיך אדם לקבל את המידע.

9. נזקק אדם בענינו הוא למידע מן המרשם לצורך הגשתו לרשות ממלכתית זרה, תמסור המשטרה את המידע, על פי בקשת האדם, לאותה רשות.

10. המשטרה תמסור לרשות הרישוי לפי פקודת התעבורה³ מידע מן המרשם בדבר כל עבירה הכרוכה בנהיגת רכב.

11. המשטרה או גוף שרשאי למסור מידע לפי חוק זה רשאים למסור למי שזכאי לקבל מידע לפי חוק זה גם פרטים בדבר משפטים וחקירות פליליים התלויים ועומדים בענינים שהרשעות בהם הן פרט רישום לפי סעיף 2.

3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

מסירת מידע
לרשויות ולבעלי
תפקידים

מסירת מידע
לשם פעולה

מסירת מידע
לשם כהונה

מסירת מידע
לשם מכרז

מסירת מידע
לרשויות זרות

מסירת מידע
לרשות הרישוי

מידע על
חקירות ומשפטים
תלויים ועומדים

12. (א) כל אדם זכאי לעיין במידע שבמרשם הנוגע לו; העיון יהיה בדרך שתיקבע בתקנות.

(ב) גמסר מידע על אדם על פי חוק זה, תשלח המשטרה הודעה על כך לאותו אדם, ואם היה חסוי — לאפוטרופסו.

(ג) גמסר מידע והוברר שנפלה טעות ברישום או במידע שנמסר, יתוקן הדבר והודעה על כך תימסר למי שקיבל את המידע ולמי שהמידע עליו ולכל גוף כאמור בסעיף 4 (א).

(ד) העברת מידע לפי סעיף 4 (א) אינה בגדר מסירה לענין סעיף זה.

פרק ג': הגבלת מידע שנמסר

13. מידע מן המרשם כמפורט להלן לא יימסר אלא לגופים המפורטים בפרטים (א), (י) עד (יב), (יד), (יח), (יט), (כא) ו-(כד) שבתוספת הראשונה לצורך מילוי תפקידיהם:

הגבלת מסירה
לגבי קטינים
ולענין צווים
מיוחדים

(1) מידע על עבירה שעבר קטין בטרם מלאו לו ארבע עשרה שנים;

(2) מידע על עוון שעבר קטין שמלאו לו ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לו שש עשרה שנים;

(3) קביעה או צו כאמור בסעיף 2 (4);

(4) מידע בדבר צו מבחן;

(5) מידע על צו בדבר התחייבות להימנע מעבירה וצו שירות לתועלת הציבור שניתנו ללא הרשעה.

14. (א) לא יימסר מידע לפי סעיפים 6 עד 9 אם עברו מיום פסק הדין או ההחלטה התקופות המפורטות להלן (בחוק זה — תקופת ההתיישנות):

ההתיישנות
הרשעה

(1) אם הוטל מאסר עד שנה אחת — התקופה שהוטלה ועוד שבע שנים;

(2) אם הוטל מאסר עד חמש שנים — התקופה שהוטלה ועוד עשר שנים;

(3) אם הוטל מאסר למעלה מחמש שנים — התקופה שהוטלה ועוד כפל התקופה, ובלבד שהתקופה הנוספת לא תעלה על חמש עשרה שנים;

(4) אם הוטל עונש שאינו בין המפורטים בפסקאות (1) עד (3), או נתן בית המשפט קביעה כאמור בסעיף 2 (3) — שבע שנים.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו לגבי עבירה שעבר קטין, בשינויים אלה:

(1) אם הוטל מאסר עד שלוש שנים — תקופת ההתיישנות תהיה התקופה שהוטלה ועוד חמש שנים;

(2) אם הוטל מאסר עד חמש שנים — תקופת ההתיישנות תהיה התקופה שהוטלה ועוד שבע שנים;

(3) אם הוטל מאסר למעלה מחמש שנים — תקופת ההתיישנות תהיה התקופה שהוטלה ועוד עשר שנים;

(4) אם הוטל עונש שאינו בין המפורטים בפסקאות (1) עד (3) או נתן בית המשפט קביעה כאמור בסעיף 2 (3) — תקופת ההתיישנות תהיה שלוש שנים.

- (ג) המשטרה תמסור מידע אף אם חלפו התקופות האמורות בסעיפים קטנים (א) או (ב) אם ידוע לה שהאדם עדיין לא נשא עונש, כולו או מקצתו.
- (ד) אם בתקופת ההתיישנות הורשע אדם בעבירה או ניתנה עליו קביעה כאמור בסעיף 2 (3), יימסר מידע על ההרשעה הקודמת כל עוד לא תמה תקופת ההתיישנות של ההרשעה הנוספת או של הקביעה.
- (ה) לענין סעיף זה, "מאסר" — מאסר בפועל, לרבות מאסר על תנאי שהופעל.

חישוב התקופות

15. (א) הופחת עונש או הומר על פי סמכות כדין, יראו לענין תקופת ההתיישנות את העונש כפי שהופחת או הומר כעונש שהוטל בשל העבירה.
- (ב) הוטל עונש אחד בשל הרשעות אחדות, או שהוטל עונש מצטבר, רואים אותו לענין תקופת ההתיישנות כאילו הוטל בשל כל אחת מההרשעות.
- (ג) הוטלו בפסק דין אחד ענשים שונים בשל הרשעות שונות, יימסר המידע לגבי כל אחת מהן, כל עוד לא חלפו תקופות ההתיישנות כולן.

מחיקת הרשעה

16. (א) משעברו עשר שנים מתום תקופת ההתיישנות, ולענין מידע כאמור בסעיף 13 — מיום פסק הדין או ההחלטה (להלן — תקופת המחיקה), יראו את ההרשעה כהרשעה שנמחקה ולא יימסר מידע עליה אלא לגופים הזמניים בפרטים (ב) עד (ה) לתוספת הראשונה.
- (ב) תקופת המחיקה תחל רק משתמו תקופות ההתיישנות של כל ההרשעות של מי שהמידע עליו, ותיפסק משהורשע בעבירה נוספת.
- (ג) העברת מידע לפי סעיף 4 (א) אינה בגדר מסירה לענין סעיף זה.
- (ד) הרשעה שנשיא המדינה נתן עליה חנינה, דינה כדיון הרשעה שנמחקה.

מידע שלמסירתו אין סייג

17. לא תהיה התיישנות או מחיקה לפי סעיפים 14 ו-16 לגבי עבירות אלה:
- (1) עבירות שענשן מוות;
  - (2) עבירות שאין עליהן התיישנות לפי חוק ביטול התיישנות בפשעים נגד האנושות, התשכ"ו—1966⁴;
  - (3) עבירות שענשן מאסר עולם או מאסר עשרים שנים והוטל מאסר בפועל של עשר שנים או יותר;
  - (4) עבירות לפי החיקוקים הבאים אם ענשן מאסר עשר שנים או יותר והוטל מאסר בפועל של חמש שנים או יותר:
    - א. פרק ז' לחוק העונשין, התשל"ז—1977⁵;
    - ב. חוק דיני עונשין (בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים), התשי"ז—1957⁶;
    - ג. פקודת הסודות הרשמיים⁷;
    - ד. סעיפים 49 עד 54 ו-57 לפקודת החוק הפלילי, 1936⁸;

4 ס"ח התשכ"ו, עמ' 10.

5 ס"ח התשל"ו, עמ' 226.

6 ס"ח התשי"ז, עמ' 172.

7 חוקי אי"י, כרך ב', פרק ק', עמ' 1003.

8 ע"ר 1936, תוס' 1, עמ' 263.

- ה. חוק למניעת הסתגנות (עבירות ושיפוט), התשי"ד—1954⁹ ;
 ו. תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945¹⁰ ;
 ז. סעיפים 43 עד 46, 92, 100 ו-102 סיפה לחוק השיפוט הצבאי,
 התשט"ו—1955¹¹ ;
 ח. פקודת מניעת טרור, התש"ח—1948¹².

סמכות
נשיא המדינה

18. נשיא המדינה רשאי לקצר או לבטל תקופת התיישנות ותקופת מחיקה של אדם, ולהחיל את סעיפים 14 ו-16 לגבי מי שעבר עבירה מן העבירות המנויות בסעיף 17.

פרק ד': תוצאהו של התיישנות ומחיקה

19. (א) מידע על הרשעה שהתיישנה לא יובא בחשבון בין שיקוליו של מי שהיה זכאי לקבלו אילולא ההתיישנות.

תוצאי התיישנות
הרשעה

(ב) מי שיש עליו מידע אינו חייב לגלות הרשעה שהתיישנה למי שאינו רשאי להביאה בחשבון; שאלה בדבר עברו הפלילי תיחשב כאילו אינה מתייחסת להרשעה שהתיישנה והנשאל לא ישא באחריות פלילית או אחרת מחמת שלא גילה אותה למי שאינו רשאי עוד להביאה בחשבון.

(ג) פסלות שנפסל אדם בשל הרשעה לתקופה שנקבעה בחיקוק תפקע אם עברה על ההרשעה תקופת ההתיישנות לפי חוק זה.

20. (א) מי שנמחקה הרשעתו ייחשב לענין כל דין כאילו לא הורשע, וכל פסול שנפסל בשל ההרשעה, בין מכוח חיקוק ובין מכוח פסק דין, לרבות פסק דין בהליך משמעתי, בטל מיום המחיקה; אולם אין במחיקה כדי להשפיע על מה שנעשה עקב ההרשעה.

תוצאי מחיקה
הרשעה

(ב) ראיה שיש בה גילוי הרשעה שנמחקה לא תהיה קבילה בהליך משפטי או לפני גוף או אדם הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין, אלא אם מסר אותה ביודעין מי שהרשעתו נמחקה.

(ג) בהליך כאמור בסעיף קטן (ב) לא יישאל אדם שאלות לגילוי הרשעה שנמחקה, ואם נשאל לא יהיה חייב להשיב.

(ד) שאלה בדבר עברו הפלילי של אדם תיחשב כאילו אינה מתייחסת להרשעה שנמחקה; על אף חובה המוטלת על פי דין או הסכם, לא ישא אדם באחריות פלילית או אחרת בשל הימנעותו מלגלות הרשעה שנמחקה, והימנעות מלגלות הרשעה שנמחקה לא תיחשב כהעלמת עובדה.

(ה) מידע על הרשעה שנמחקה לא יובא בחשבון לענין כל דין, אלא בידי גוף מן המפורטים בפרטים (ב) עד (ה) שבתוספת הראשונה.

9 ס"ח התשי"ד, עמ' 160.
 10 ע"ר 1945, תוס' 2, עמ' 855.
 11 ס"ח התשט"ו, עמ' 171.
 12 ע"ר התש"ח, תוס' א', עמ' 73.

21. בעל סמכות על פי דין הפועל בסמכותו לא יביא בחשבון מידע שאינו זכאי לקבלו לפי חוק זה.
- מידע שנתקבל שלא על פי חוק זה
22. מי שביודעין השיג מן המרשם, במישרין או בעקיפין, מידע שאינו זכאי לקבלו, דינו — מאסר שנה.
- עונשין
23. מי שקיבל לפי חוק זה מידע מן המרשם רואים אותו כמי שנמסר לו המידע בתנאי מפורש שעליו לשומרו בסוד ויחול עליו סעיף 119 לחוק העונשין, התשל"ז—1977.
- שמירת סודיות
24. (א) פרטי רישום כאמור בסעיף 2, שרשמה המשטרה לפני תחילתו של חוק זה, רואים אותם כרשומים על פי חוק זה.
- הוראות מעבר
- (ב) לא יימסר מידע מן המרשם על עבירה שעבר קטין בהיותו מתחת לגיל שלוש עשרה.
25. שר המשפטים רשאי, בהתייעצות עם שר הפנים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לקבוע בתקנות —
- סמכות שר המשפטים
- (1) עוונות שלגביהם לא יירשמו פרטי רישום;
  - (2) שינויים או סייגים בתוספות;
  - (3) פרטי רישום שלא יימסר מידע עליהם או סייגים למסירת המידע;
  - (4) עבירות או סוגי עבירות שהרשעה בהם לא תפסיק את תקופת ההתיישנות או תקופת המחיקה.
26. שר המשפטים ושר הפנים ממונים על ביצוע חוק זה, והם רשאים להתקין תקנות לביצועו, לרבות תקנות בדבר אגרות שישלמו מבקשי מידע או עיון לפי חוק זה.
- ביצוע ותקנות
27. בתקנות־שעת־חירום (יהודה והשומרון, חבל עזה, רמת הגולן, סיני ודרום סיני — שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז—1967¹³, אחרי תקנה 4 יבוא:
- תיקון תקנות שעת חירום
- א.4 (א) המשטרה רשאית למסור מידע מן המרשם הפלילי לרשויות ולבעלי תפקידים באזור המפורטים להלן, לפי דרישתם ולצורך מילוי תפקידיהם:
- "מסירת מידע מן המרשם הפלילי"
- (1) מפקד;
  - (2) בית משפט צבאי;
  - (3) תובע צבאי;
  - (4) סניגורו של נאשם — לענין מידע על נאשם לצורך הליך שהוא מנהל.

13 ס"ח התשכ"ח, עמ' 20.

(ב) מסירת המידע תיעשה בהתאם להוראות חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א—1981, ויחולו ההגבלות למסירת מידע שבאותו חוק.

28. תחילתו של חוק זה שנתיים מיום 1 בחודש שלאחר פרטומו ברשומות.

תחילה

29. חוק זה יפורסם ברשומות תוך 30 ימים מיום קבלתו בכנסת.

פרסום

תוספת ראשונה

(סעיף 5)

- (א) נשיא המדינה, ראש הממשלה או שר אחר שהחליטה עליו הממשלה לפי סעיף 12 לחוק יסוד: נשיא המדינה¹⁴, לענין סמכות הנשיא לפי סעיף 11 (ב) לאותו חוק וסעיף 18 לחוק זה;
- (ב) יושב ראש הכנסת — לענין בחירת נשיא המדינה, וועדת הכנסת — לענין מינוי מבקר המדינה;
- (ג) הממשלה — לענין מינוי בעלי תפקידים שמינוים מוטל עליה ולענין סעיף 8 לחוק בנק ישראל, התשי"ד—1954¹⁶;
- (ד) ועדת מינויים לפי חוק השופטים, התשי"ג—1953¹⁸, חוק הדיינים, התשט"ו—1955¹⁷, חוק הקאדים, התשכ"א—1961¹⁸, או חוק בתי הדין הדתיים הדרוזיים, התשכ"ג—1963¹⁹;
- (ה) שר או מנהל כללי של משרד ממשלתי — לענין מינוי לתפקיד מסווג סודי ביותר;
- (ו) נציב שירות המדינה או מי שהוא מסמיך לכך — לגבי עובדי המדינה; מנהל לשכת נשיא המדינה — לגבי עובדי הלשכה; יושב-ראש הכנסת או מי שהוא הסמיך לכך — לגבי עובדי הכנסת; מבקר המדינה או מי שהוא הסמיך לכך — לגבי עובדי משרד מבקר המדינה; נציב בתי הסוהר או מי שהוא הסמיך לכך — לגבי עובדי שירות בתי הסוהר; והכל לענין מינוי או ביטול מינוי של עובדים כאמור, וכן לענין ביצוע עבודה, תפקיד או שירות בידי אדם אחר שלגביו מבוקש המידע;
- (ז) מנהל כללי של משרד ממשלתי או החשב הכללי או מי שאחד מהם הסמיך לכך — לענין התקשרות של המדינה, אם בשל נושא ההתקשרות נדרשת בדיקה מטעמים שבבטחון המדינה;
- (ח) הנהלת גוף שהממשלה, מטעמים שבבטחון המדינה, החליטה שמסירת המידע דרושה לה — לענין מינוי עובדים או ביטול מינוים, או לענין ביצוע עבודה, תפקיד או שירות באותו גוף בידי אדם אחר שלגביו מבוקש המידע; רשימת גופים אלה תפורסם ברשומות;

14 ס"ח התשכ"ד, עמ' 118.

15 ס"ח התשי"ד, עמ' 192.

16 ס"ח התשי"ג, עמ' 149.

17 ס"ח התשט"ו, עמ' 68.

18 ס"ח התשכ"א, עמ' 118.

19 ס"ח התשכ"ג, עמ' 20.

- (ט) שר הפנים או מי שהוא הסמיך לכך — לענין חוק השבות, התש"ו—1950²⁰, חוק האזרחות, התשי"ב—1952²¹, או חוק הכניסה לישראל, התשי"ב—1952²² ;
- (י) בית משפט או בית דין באחת מאלה :
 (1) הגילוי הוא מהותי לנושא הדיון ;
 (2) הגילוי גדרש לבירור מהימנותו של עד ובעל דין ביקש את הגילוי ;
- (יא) היועץ המשפטי לממשלה תובע כאמור בסעיף 10 לחוק סדר הדין הפלילי, התשכ"ה—1965²³ ;
- (יב) פרקליט צבאי, תובע צבאי ;
- (יג) תובע כמשמעותו בתוספת לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א—1971 ;
- (יד) סניגורו של נאשם — לענין מידע על נאשם לאורך הליך שהוא מנהל ;
- (טו) ועדת שחרורים לפי סעיף 50 לחוק העונשין, התשל"ז—1977, או לפי סעיף 35 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א—1971 ;
- (טז) רשות מאשרת לפי סעיף 441, רשות מקלה לפי סעיף 444א, ועדה לעיון בעונש לפי סעיף 509 והועדה לאישור סניגורים לפי סעיף 317 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו—1955 ;
- (יז) ועדה לעיון בעבר הפלילי של חייל בראשות קצין חינוך ראשי והועדה המייעצת להתרת התחייבות של חייל בשירות קבע ;
- (יח) קצין מבחן ;
- (יט) פוקד כמשמעותו בחוק שירות בטחון, התשי"ט—1959 [נוסח מעולב]²⁴, מי שהוא הסמיך לכך, וראשי ענפים בשלישות הראשית של צבא-הגנה לישראל שהסמיך לענין זה השליש הראשי ;
- (כ) ועדת חקירה לפי חוק ועדות חקירה, התשכ"ט—1968²⁵ ;
- (כא) פסיכיאטר מזהוי וועדה פסיכיאטרית כאמור בחוק לטיפול בחולי נפש, התשט"ו—1955²⁶ ופסיכיאטר שנתבקש מאת בית המשפט, מאת תובע או מאת סניגור לבדוק אדם שהואשם בפלילים ;
- (כב) חוקר מדעי — במקרים ובהנאים שנקבעו בתקנות באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת ;
- (כג) האינטרפול והמשטרות המסונפות אליו, או רשות זרה אחרת שהמדינה התחייבה למסור לה מידע ;
- (כד) הממונה על המעונות לפי חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א—1971, לענין קטיגים שבפיקוחו ;
- (כה) נציב בתי הסוהר או מי שהוא הסמיך לכך — לגבי עצירים או אסירים, לענין החוקתם במשמורת חוקית ;

21 ס"ח התשי"ב, עמ' 146.

22 ס"ח התשי"ב, עמ' 234.

23 ס"ח התשכ"ה, עמ' 161.

24 ס"ח התשי"ט, עמ' 286.

25 ס"ח התשכ"ט, עמ' 28.

26 ס"ח התשט"ו, עמ' 121.

(כו) ראש המטה הכללי וראש אגף כוח אדם בצבא הגנה לישראל;

(כז) ראש שירותי בריאות הנפש לענין חוק כלי היריה, התש"ט—1949.²⁷

תוספת שניה

(סעיף 8)

(א) חוק מס קניה (סחורות ושירותים), התשי"ב—1952²⁸;

(ב) פקודת מס הכנסה²⁹;

(ג) פקודת המכס³⁰;

(ד) חוק מס ערך מוסף, התשל"ו—1975³¹;

(ה) חוק הפיקוח על המטבע, התשל"ח—1978³²;

(ו) סעיפים 290 עד 297, 383 עד 393 ו-414 עד 438 לחוק העונשין, התשל"ז—1977.

משה נסים
שר המשפטים

יוסף בורג
שר הפנים

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

27 ס"ח התש"ט, עמ' 143.

28 ס"ח התשי"ב, עמ' 344.

29 דיני מדינת ישראל, גוסס חדש 6, עמ' 120.

30 דיני מדינת ישראל, גוסס חדש 3, עמ' 39.

31 ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

32 ס"ח התשל"ח, עמ' 108.

חוק מימון מפלגות (הוראת שעה), התשמ"א—1981 *

1. לענין הבחירות לכנסת העשירית, סיעה שקיימה את התנאים המפורטים בפסקאות (1) עד (3) לסעיף 6(א) לחוק מימון מפלגות, התשל"ג—1973¹, לאחר המועד הנקוב ברישה של סעיף 6(א) האמור ולפני יום א' בסיון התשמ"א (3 ביוני 1981), תהא זכאית למימון הוצאות על פי הוראות אותו חוק, החל ביום פרסום תוצאות הבחירות.

הוראת שעה

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

* נחקל בכנסת ביום י"ג בסיון התשמ"א (15 ביוני 1981); הצעת החוק פורסמה בה"ח 1544, התשמ"א, עמ' 404.
1 ס"ח התשל"ג, עמ' 52; התשמ"א, עמ' 282, עמ' 292.